

jiný úřad nebo orgán nesmí stát před soudy zastupovati.

Z toho vysvítá, že i v pracovních sporech do 1.000 Kč musí soud připustiti finanční prokuraturu jako právního zástupce státu. Vládní nařízení, kterými budou stanoveny výjimky ze zásady §u 1a zákona o výlučném zastupování státu finančními prokuraturami, dosud vydáno nebylo.

Zabývajíce se otázkou, zdali přísluší finanční prokuratuře ve sporech do 1.000 Kč náhrada nákladů, musíme si uvědomiti právní povahu finančních prokuratur jako státních úřadů. Prokuratury jako právní zástupci státu mají sice povahu advokáta, a v řízení před soudy a úřady platí pro ně zejména ustanovení o náhradě nákladů sporu podle advokátních tarifů, ale přesto nejsou advokáty. Mohou býti proto

připušteny ve sporech pracovních do 1.000 Kč, ale nemohou účtovat útraty podle advokátních tarifů (zákon č. 78/1921 a vl. nař. č. 95/1923), jak tomu jest v jiných případech. Stát jako nositel soukromoprávních závazků a oprávnění podléhá zásadně týmž předpisům, jakým podléhají jiné právní podmínky. Finanční prokuratura má v pracovních sporech do 1.000 Kč postavení procesního zmocněnce ve smyslu § 29 c. ř. s. a přísluší jí pouze náhrada hotových výloh, zejména svědečného, znalečného a případných dalších nutných a účelných nákladů. Nároku na náhradu kolků nemá, poněvadž jako státní úřad jest osvobozena od kolkové povinnosti. Ježto zastupuje stát před soudy výlučně, nutno jejímu zástupci přiznati nárok na náhradu příjezdného ze sídla té které prokuratury.

Frydrych.

Literatura.

Dr. Evžen Tarabrin, **Nástin vývoje advokacie v zemích koruny české** (Knihovna Jednoty advokátů čsl., svazek I., stran 48, 1936).

Autor projednal své thema ve dvou hlavních obdobích: Prvé tvoří doba od počátků českého právního života do Obnověného zřízení zemského (1627), v němž advokacie není ještě formální institucí, pro niž by právní řád stanovil přesné podmínky (ačkoli jako činnost ji zná dosti zevrubně jak právo městské, tak i zemské). Druhé období dějin advokacie jest autoru ukončeno rokem 1781 (vydání všeobecného soudního řádu), kdy končí vlastně dějiny a počíná dnešní právní stav. Autor, který není profesionálním právním historikem, dal si velkou a svědomitou práci vylíčiti na základě pramenných dokladů vývoj advokacie jakožto zvláštního sociálního zjevu, jenž spočívá v tom, že udílení právních porad a obhajoba třetích osob, kterážto činnost je jinak podle autora immanentní každé společnosti, se vykonává určitými lidmi jako povolání. Stavovská organizace advokátů učinila dobře, že tuto práci vydala, neboť k upevnění

stavovského sebevědomí, nutného u každého lidského povolání, neobyčejně přispěje vědomost o tom, jak starou a ne vždy v minulosti dobře uspokojovanou funkci vyplňuje povolání advokátské.

K l i m e n t.

Nájemní řízení podle civilního řádu soudního. Napsal JUDr. Jindřich Hrdlička, soudní rada u krajského soudu civilního v Praze. — Praha 1936, 67 stran, 8 Kč.

Spisek jest velmi zevrubným a pečlivě zpracovaným úvodem do oné části civilního řádu soudního, o níž autor v předmluvě správně připomíná, že se vžil méně, než by odpovídalo době trvání jeho platnosti i významu pro hospodářský život. Je proto uvítati záslužnou snahu autorovu, že připravil praxi přechod od mimořádných poměrů a z mimořádných předpisů k řádným poměrům a k řádnému řízení. Sporadická ustanovení zákona dala vzniknouti bohaté judikatuře, která je v příručce velmi pečlivě a při tom stručně a přehledně zpracována. Nejde o ko-